

Szegedi Kovács György

Kavicsok

A tradíciók falainak repedéseiből
édes szirupként csurognak a dogmák.

★

Jajgatnak az álmaikba rekedtek,
jajgatok velük én is.

★

Oly szép virágot láttam udvarunk végében,
hogy nem vétkezem többé.

★

Fogd a karom erősen,
s rajzolj még tenyerembe.

★

Ahogy árnyékom nőtt, egyre hidegebb lett,
s kevesebb kérdésem.

★

Bárcsak
úgy dalolna
tollam,
mint kisgyermek
élete
első kérdése.